

kopii pro potřeby

ČR-Moravský zemský archiv v Brně

Státní okresní archiv v Třebíči

Na Potoce 21/23

674 01 Třebíč

obecní úřadu zhotovila

Jitka Pakemanová

Kniha obsahuje

200 stránek.

Pamětní kniha

obce

Petrovic

založená roku 1924

V Petrovicích dne 1. ledna 1924

Václav Dokulil

l. radní.

Josef Padmon

starosta.

Knihtiskárna Fr. J. Trnky v Třebíči.

Úvod:

Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 7. prosince 1923. byl jsem jím, Leop. Novotný domkář v Petrovicích, ustanoven prvním kronikářem zdejší obce. Funkce této ujal jsem se dne 6. ledna 1924.

Petrovice jsou vesnice rozkládající se asi 6 km. severovýchodně od Třebíče, většinou v dolině po obou březích nepřetržitého potůčku, který hned pod obcí vtéká do řeky Jihlavy. Líta se zde (s nově postavenými domky) na 90 domovních čísel a přes 500 obyvatelů, samých Čechů a katolíků. Obec skládá se ze dvora velkostatků Brtnického, ze 3 mlýnů, 17. selských usedlostí, ze dvou domků železničních hlídačů a z více než 50 domků.

Přidržky obce mají podobu podoby nasazeného kladiva; železnou jeho část tvoří škola, panský dvůr, a většina selských domů na západě obce, toporo pak činí podél potoka samé domky, jež má se tu říkat „Baráky“. Náves je nepravidelná, selské domy jsou těsně vedle sebe a hlavním směrem směřují většinou do středu návsi, kdežto baráky jsou k ní obráceny spíše postranně.

Obec
Petrovice.

Jen málo domků a domů stojí bez laedu a skladu. Od nepamětných dob vedou do obce tři veřejné spojovací cesty: z Okříšek, z Hrahulova (od r. 1907. silnice) a z Příbyslavic. Všechny selské domy, avšak jen některé chalupy mají před okny zahrádky, za to však většina chalup má dvorek. Výstupku před dveřmi a ozdob na budovách není. Panský dvůr a skoro všechny domy selské jsou z tvrdého stávkova a kryty křídlicí; chalupy jsou sice většinou z tvrdého materiálu, ale střechy mají poněkud šindelové, z části i slaměné. Domky z celá dřevěné jsou pouze dva: č. 37 a 52. Za starých dob bývaly zde i selské domy dřevěné; dosud zachován dřevěný dům Novotných č. 17. jenž slouží dnes za obydlí výměnkáře. Nejstarší letopočet čte se na panské sípce 1777. a na domku Parnochtové 1797. Poslední při opravě domku odstraněn.

Připraveny: jsou Pěchovice do Příbyslavic. Uprostřed mezi selskými statky na návsi stojí od r. 1838 kaple.

Hoří muka: Zvláštní zmínky zasluhuje poblíž školy prastarý kamenná socha zvaná Hoří muka, nesoucí na sobě rovněž kamenný znak s vytesaným, raličným a proto nečitelným nápisem. Pověst praví, že na místě tom měl se stavěti před věky starý Příbyslavický kámel

3
sv. Honny. Jednoho dne svezla porý se za tím účelem
ciast staviva. Jaký však byl div když na druhý den
octlo se stavivo nevysvětlitelným způsobem na
místě nynějšího kostela v Pribyslavicích. Tak porý
se stalo ještě po dvakráte, čímž na byli lidé přesvědčení
že si sv. Anna nepřeje mítí kostel v Petrovicích,
nýbrž v Pribyslavicích. Aby se však vědělo, kde bylo
předtím místo v Petrovicích, postavená tu na
památku Boží muky. Tak praví pověst. Avšak
sluší tu připomenouti, že starý Pribyslavický kostel
je mnohem staršího původu než zdejší Boží muka.

Až do roku 1872 než postavení severozápadní
dráha, zabývali se zdejší rolníci ve své hospodářství
polního i formanstvím. Voposud si mnohý zdejší
rolník po způsobu svého otce nebo děda hledí
formanství; nepřeváží však zboží z města do města,
nýbrž dlouhé dříví z lesa na nádraží do Okříšek
nebo na parní pilu.

Chudina vydělává si chleba prací v papírně
Pribyslavické, na dráze, ve zdejším dvore, neb chodí
pracovat až do továren Trebišských. V nynější době
po válce kdy přimysl velice vzácný, jest chudina
odkázána na nepřetržitou podporu státní.

Formanství.

Za městními
chudinami.

<p>Kroj¹⁴ obyvatelstva: Vystěhovanci:</p>	<p>Dvoj lidu je ponejvíce poloměstský; pouze nejstarší rolníci zůstali posud věrní kořeným kalhotám. Ač katastrální obec je ku počtu rolníků velmi rozsáhlá a pozemky úrodné, přece v posledních 50 letech několik zdejších rolníků po kusech své lány rozprodalo a vystěhovalo se za štěstím do Ameriky. Celkový počet vystěhovalců činí na 120 osob. Skoro každý domkář má několik měric pozemků, některý 18-20. Hovězího dobytka chová zdejší celoláník při 100-120 měř. pozemků až 15 kusů, zámožnější domkář až 3 kusy. Lesů až na malé kousky občané nemají.</p>
<p>Daně:</p>	<p>Příjmůch daní odváděla obec před světovou válkou přes 2600 K. z čehož připadla na velkostatek více než šestina</p>
<p>Pojmenování polních tratí:</p>	<p>Polní tratě se jmenují: Široké, Prostřední, Ladní, Větrov, Chumelky, za Zahny, u Rakovce, za Ládky, Škalka, Hrbý, za Humny, Přický, Díly, na Zahradách pod Okříškami, Přický, Minký a u Loudilky.</p>
<p>Louky:</p>	<p>Pod Podělkou, nad Děstným, pod Děstným, v Rakově ve Vápením, Zahna, Zlíbky, u Rakovických.</p>
<p>Pastviny:</p>	<p>Loučky, Ládky, Okrajky.</p>
<p>Obecní majetek.</p>	<p>Obec má majetek dosti značný: pole 65 ha luk 39 ha, zahrady 0.22 ha, pastvin 31.5 ha, obecní domy a několik set korun na hotovosti, které pohltila válečná půjčka.</p>

5
Celé území obce má rozlohu: 496 ha polí,
47.5 ha luk, 3.7 ha zahrad, 71.9 ha pastvin, a 0.5 ha
rybníků. Za dávných dob bylo v obvodu obce
hlavně v panských pozemcích s rybníkem, ty všechny
jsou vypuštěny a proměněny v louky, až na jeden
při Dobrově mlýně. Dodnes z nich zbyly, protáha-
né hráze a několik jmen jako: Děstný, Rakovec,
Velký, Malý, Hradistný, i kde dnes jsou Baráky,
býval ve starých dobách rybník. Proto říká se
dosud majiteli domku č. 57, Vodhrázký.

Rozloha
území:

2.
Hosi km cesty na jihovýchod od Tětovic
stávaly ve středověku dva dvory: Dobrovský
a Vlčkovský, patřící původně klášteru Třebíčskému,
potom panům Břetnickým. Již r. 1586 mluví
se o nich jako o dvorech zaniklých - pustých.

Dvory:

3.
Kříže u obce jsou vesměs z doby novější.
Nejstarší jest Rubesův z roku 1844, obecní z r. 1860,
Pachnosův u kaple z r. 1879. a před školou z r. 1893.
Dvořákův z r. 1891. Březnív z r. 1896. Břídův z r. 1897.
a Čechův z roku 1899.

Kříže:

4.
Až na Pachnosa a Tialu má každý zdejší
rolník kromě rodového jména i staré jméno
domovní po dávném majiteli domu toho.

Staré jména
domovní:

Lemanovi se říká po domě Kucera, Přeznovi
 Harmas, Daňkovi Mareček, jednomu Novotnému
 Kuthan, druhému Bartoš, třetímu Charvát, Novákovi
 Vaverka, Kuthanovi Lhícar, Hlekdloví (odejel do Ameriky,
 Severin, Šbaškovi Šbatys, Dokulilovi Vondrák, Filovi
 Kharásek, Jirovskému Samck. Také stále se tu udržují
 domovní jména Vychyta, Vitouš, Tomšík a Jíra.
 Někteří z těchto domovních jmen jsou prastarší neboť
 v archivu panství v Břtnici lze se dočísti, že již r. 1559
 říkalo se Šbaškovi Šbatys, Vondrovi Šmartinu Jíra,
 Jiřímu Šumpelovi Vychyta, Novotnému Lhícar,
 Janu Věčasovi Vaverka. Dle všeho je nejstarší selská
 rodina Šbaškova a Novotných neboť se již r. 1559
 v Petrovicích jmenují.

Rok 1776.

Byly v Petrovicích 4 celolány po 48-50 měřácích,
 7. půllání po 30 mēr. 4. čtvrtlány po 15-18 měřácích a
 8. půllání pustých. Celoláník platil 10 zl. 34 kr. pláne,
 a 44 kr. gruntovní činže.

Robota:

To dvakrát ročně: v sv. Jíří a v sv. Václavě robota-
 val jako jině a mimo to dovážel ročně 1 $\frac{1}{4}$ sáhu dříví
 do Břtnice. Celá obec dávala z osmi měřic pastvin
 59 slepic, 1 kuře, 3 kozy a 3 kusy vaječ. Za pole, které měla
 od vrchnosti, platila desátek a příděl 35 liber lnu.

Není známo, že by vrchnost se zdejšími podokanými
nesnesitelně nakládala.

La starých dob v Petrovicích byly požáry. Požáry.
ižkařem velmi řídkým. V posledních letech mohou
však občané v požárech mluvit více. V roce 1852 shořel
Padrnosův dům č. 1. Kašparův č. 2. a část panského
dvora. Oheň byl noční dobou založen. Lhář přecháze
od požáru k Okříškám, byl lidmi z Hlavočtic ku
požáru chvátajícími pronásledován, a nevěsta vyhnutí
skočil do Pilného rybníka a tam utonul. V roce 1886
shořela chalupa Hekrdlova č. 41. R. 1895 lehla popelem
dřevěná stodola Čechova č. 7. později stodola
Jirovského č. 53. a téhož roku na podzim vyhořel
dům a stodola Sedláčkova č. 26. R. 1902 shořela
stodola Tom. Vaňka ml. č. 13. a Frant. Fialy č. 14,
jakož i dům a stodola Jos. Novotného č. 15. R. 1903
spláchl dům a stodola Jana Nováka č. 34, stodola
Frant. Huthara č. 33 a kůlna Tomáše Vokulila č. 32.
R. 1905 zničil požár domek Jos. Vybírala č. 46. R. 1907.
udělilo do kovárny, avšak požár v zárodku utlučen.
R. 1911. shořel domek Jos. Tvarůžka č. 21. a Jos. Padrnosové č. 67.
V roce 1917 mlýn Františka Hlarta č. 35. roku 1919
Křečkův mlýn č. 36, roku 1921 kůlna Jana Sedláka č. 26

Roku 1922 vyhořel opět mlýn č. 35. Téměř všechny
pořádky byly v pravděpodobný zahořeny.

Stavba školy:

Až do roku 1892 byly Petkovice přiskoleny do
Přibyslavic a od toho času mají jednotřídní školu doma.
Dle plánu stavitele Raimunda Wolfa z Třebíče prováděl
stavbu její Tomáš Holba zednický mistr z Bytovanek,
a práci stolařskou obstaral Eliáš z Mikulovic. Škola
stála celkem 7000 zl., na něž si 5000 zl. obec vypůjčila
z Hypoteční banky na 40 leté umorování a ostatní
sehnala doma. Škola se stavěla za starosty Frant. Kuthana
a Františka Tráby. Při kopání studně na školním dvoře by.

Usmrcen:

na jejím dně při práci zaměstnaný František Pádinos
řeznický pomocník z čísla 10. Padl mu na hlavu okov
a roztřístil mu ji tak, že byl na místě mrtev. Jeho soudruh
zedník Toman Jan odnesl hroznou tu příhodu silným
leknutím a lehkým poraněním.

Svěcení
školy.

V únoru 1892 byla škola posvěcená ep. konsistoriální
radou Frant. Čermákem z Přibyslavic, ale vyučování se
začalo až 16. září téhož roku. Prvním učitelem ustanoven

Učiteli:

Jan Zeman, učitel z Roketnice, který zde dosud působí.
Od 1. září r. 1920 zřízení při škole pobočka, na které
dosud vyučovali Rudolf Horánek, Hnězka Trábova,
František Nevosad a Antonín Němec.

Učitelkami ručních prací dosud byly:

Marie Štěpánková, Marie Švarčáková a Anna Nováková.

R. 1859 byla ubytována v Petrovicích od sv. Duchu do 8. září škadrona kyrysníků; cvičovali na ní ve před
mynější škole. Pak do roku 1861 došlo se v pozemcích
a samé obce na železnou rudu červenou zvanou (krevet)
která se dopravovala povozy až do Bořích Porchmání
a Polikova. Jelikož toho času zde železnice nebyla
a doprava povozy byla velice drahá přestalo se dovoziti.

Na obci se choval jako stará a vzácná památka
hradištko z roku 1604. U Bořích muk ve hloubce 1 metru
byla nalezená r. 1903. úplně zachovalá kostka nernámiho
mladého muže. O případu tomto není nic známo.

Petrovice náležely ve 13. století ke zboží královny
Konstancie manželky Přemysla Otakara I. do Přibyslavic.
Ve 14. století ku hradu Rukštejn, jenž tehdy patřil
Markraběti Moravskému. Na počátku 15. století
i s hradem Rukštejnem připadly pánům z Valdstejna.
Při v polovici 15. století dostal je od Jiřího z Poděbrad
Mikuláš Petrovský z Hrochova a při tom roce zůstaly
Petrovice po dlouhých právních tahanicích až do r. 1599.
kdy je Jan z Hrochova prodal pánům z Valdstejna na
Zitnici. V 18. století přešli do držení nynějším pánům z Gollaltu.

Industriální
učitelky:

Hyrysníci:

Dolevání.

Památka:
Kostka:

Dějiny obce:

Od roku 1870. úřadovali následující okresní
 hejtmani: Eduard Ziber, Schmidt, Dvořák, hrabě Jos. Potting
 polit. správce: Josef Pösch, Josef Hochwäcker, Josef Novák, Dr. Alex. Mensik.
 Učnové obecního

Od roku 1873 až 1876 úřadoval starosta:
 zastupitelstva: František Coufal, Jan Masek radní Jos. Vechvítal radní.

Od roku 1876 - 1879 Josef Padrnos starosta, Jan Masek radní.
 Josef Hekrdler radní. Od roku 1879 - 1882 Josef Padrnos starosta
 František Fiala radní František Vybiral radní.

Od roku 1882 - 1885. František Fiala starosta, Fr. Kuthan radní
 Jan Padrnos radní. Od roku 1885 - 1888. Frant. Kuthan starosta
 Jan Padrnos radní Tomáš Daněk radní. Od roku 1888 - 1891.
 Frant. Kuthan starosta, Vincenc Přizda radní Jan Padrnos rad.

Sázení lesa:

La úřadování starosty Františka Kuthana,
 a radních Jana Padrnosa a Tomáše Dánka byla vysázena
 borovinami, šitřím a modřinkami. Od roku 1891 - 1894.
 Frant. Fiala starosta, Tomáš Daněk radní Frant. Kuthan radní.
 Od roku 1894 - 1897. Tomáš Daněk starosta Frant. Fiala radní
 Tomáš Dokulil radní. Od roku 1897 - 1900. Tomáš Dokulil starosta
 Jakub Vybiral radní, František Fiala radní. Od roku 1900 - 1903
 Tomáš Dokulil starosta, Frant. Přezna radní Frant. Fiala radní.
 Od roku 1903 - 1910. František Přezna starosta Frant. Fiala radní
 Frant. Kuthan radní. Od roku 1910 - 1919 zvolen za radního
 Josef Padrnos, na místo zemřelého radního Frant. Kuthana.

Za starosty Františka Přezmy a radních
Františka Tily a Františka Kuthana roku 1907 byla
postavená silnice nad Děstným, která se spojuje
s okresní silnicí k Třebíči. Ke novému zákonu Republiky
Československé o volebním řádu do obcí jest voleno obecní
zastupitelstvo na dobu čtyř roku. Od roku 1919-1923
volen Josef Pádrnos starosta, Jan Zvěřina místostarosta
Václav Dokulil radní. Od roku 1923-1927 Josef Pádrnos
starosta, Jan Zvěřina místostarosta, Václav Dokulil radní
Jan Jirovský radní.

Stavba silnice.

V místní školní radě od r. 1892-1895 byli kromě
dp. faráře, správce školy a zástupce velkostatků Josef Pádrnos
předseda, Vincenc Brýda místopředseda a Tomáš Dokulil.
Od roku 1895.-1906 Matěj Rubeš, předseda Tomáš Dokulil
místopředseda a Frant. Tícala. Od roku 1906-1913 Fr. Přezma
předseda, František Kuthan místopředseda a Frant. Tícala.
Od r. 1913-1921 Frant. Přezma předseda, Jos. Pádrnos místopřed.
a Václav Dokulil. Od roku 1921 dle nového zákona jsou členy
místní školní rady kromě obou učitelů, Josef Pádrnos,
předseda, Jan Zvěřina místopředseda, Jan Limola a
Václav Dokulil.

Místní
školní rada:

Od roku 1865-1901 Frant. Čermák farář,
Jindřich Svoboda administrátor r. 1901. Jakub Pavelka farář r. 1901-1922.
Frant. Marek administrátor 1922. Bohuslav Blažek farář od roku 1922.

Duchovní
správce:

¹²
Významnější
postavení:

Ze zdejších příslušníků zaujímají ve veřejném životě významnější postavení: Josef Padrnos (Jeruv) notář v Americe Omaha, Ferdinand Dekulil, prefekt semináře v Brně, Jan Skrnedl, převor ve Lvožně, Lidmila Zemanová učitelka, a Jeroným Dobný učitel.

Světová válka:

Od 28 července r. 1914 do 28 října 1918. zúrila světová válka ve které stálo ve zbraní miliony lidí, od 18-50 roků.

Dne 28 června 1914 byl v Sarajevě srbským studentem Principem zraštělen Rakouský následník trůnu František Ferdinand i jeho paní. Toho použilo Rakousko návodem Německého císaře Viléma II. jako záminky ku vypovězení války Srbku.

Na stranu Rakouska se postavilo Německo, Bulharsko a Turecko.

Na Srbku pak Francie, Belgie, Itálie, Rusko, Černá Hora

Rumunsko a později Amerika, Anglie a Japonsko. Bojováno

v létě v zimě současně na 3 bojištích, Ruském Italském

Francourském, a to na zemi, na vodě i ve vzduchu se středa-

Válečné půjčky:

vým stěstím. Rakousku se brzo nedostávalo prostředku ku

dalšímu vedení války, proto vypisovalo válečné půjčky (8.)

a nutilo poddané, aby na další vraždění nevinných lidí

Rekvizice

zvoni:

upisovali velké obnosy. Když se nedostávalo vojsku šatů

i střeliva, byly rekvirovány mosazné hrnčedě, kliky, měděné

a cínové nádobky i kostelní zvony. Na šatstvo vojákům sbírány

hady a sušené koprivky.

Ze války byl hrozný nedostatek potravin, látek, topiva i svítiva, a velká drahota. Všecky životní potřeby byly každoročně sepsány a na listky ve skrovném množství ročním povolovány. Na listky vydávány: Mouka, tuky, cukr, petrolej, látky a no i kuřivo; a vše bylo válečné jakosti. Každému zemědělici bylo předepsáno, mnoho-li obilí musí státu každého roku dodat - když se však málo seslo, konaly se v obcích úřední prohlídky - (rekvisice) za asistence 4 vojáků Němců nebo Maďarů s nasazenými bodáky. Zemědělci si ukrývali obilí kde a jak mohli, i na polích pod křovím, jenž mnohému zas přes noc bylo ukradeno. Lidé ve městech umírali podvýživou i hladem. Ve Vídni až 2000 osob denně.

Drahota:

Rekvisice
obilí:

Ze války čeští vojínové nechtěli bojovat v Rakouském vojsku proti svým národním bratrům: Rusům a Srbům, stávali se raději zajímati nebo hrozně k nepříteli přebíhali, a pak obrátili zbraně proti svým odvěkým utiskovatelům. Ze zajatců pak utvořeno zásluhou Dr. Tom. Masaryka dobrovolní české vojsko v Rusku ve Francii a v Itálii, jímž se říkalo legie - a ty svou udatností dopomohly našemu národu ku samostatnosti státní a svobodě národní, po 300 letech utiskování francouzskými Habsburgy.

České legie:

Republika
Českoslov.

V druhé polovici roku 1918 bylo již patrné, že se blíží vítězství francie a spravedlnosti nad násilím a bezprávím. Rakousko se dne 28. října toho roku rozpadlo na několik menších samostatných států dle národnosti, a tak vznikly na území bývalé Rakouské říše Československo, Srbsko, Rakousko, Jugoslaviie, Rumunsko a Polsko. Jižní Tyroly připadly k Itálii. Československo prohlášeno republikou a doživotním předsedou se stal Dr. Tom. Masaryk.

Ve válce
bojili:

Válka povolala do zbraně ze zdejší obce přes 100 mužů. Z nich padlo nebo následkem útrap zemřelo 22 a to: Brýdla Bohumír čis. 36, Daněk Antonín čis. 47, Dohnal Ant. čis. 40, Dokulil Frant. čis. 4, Dvořák Tomáš čis. 56, Fiala Josef čis. 55, Fila Stanislav čis. 31, Hrotochvíl Karel čis. 4, Hučera Frant. čis. 4, Hučera Jan čis. 54, Kuthan Jan čis. 34, Švaňek Jan čis. 77, Nováček Josef čis. 25, Pecka Tomáš čis. 43, Rubes František čis. 35, Škála Jan čis. 4, Trarůžek Frant. čis. 21, Vybíral Frant. čis. 46, Věcera Matěj čis. 65, Zelený Jan čis. 62, Zeman Frant. čis. 9 a Zimola Karel čis. 2. Dověštlivě zmrazen ve válce nebyl nikdo.

Legionáři:

V českých legiích sloužili: Věchýř Gustav čis. 20, Hučera Bohumil čis. 4, Janáček Jaroslav čis. 21, Herynek Frant. Bedrnos Josef čis. 67, Lima František desátník čis. 52 a Jahoda Viktor rotmistr čis. 12.

Největší drahota byla po válce na podzim r. 1921. Drahota
Naše krmna neplatila ani 5 haléřů, a vše bylo 15 až 20krát poválečná
dražší než před válkou, 1 q žita nebo pšenice byl za 400 Kč,
ovsa nebo ječmene za 360 Kč, brambory až za 180 Kč,
1 kg mouky na vaření za 10 Kč, a 1 kg cukru za 8 Kč.
Od té doby drahota poněkud klesla.

Lipa
svobody:

Na památku osvobození naší vlasti z téměř 300 let
poroby zasadili dne 21. dubna školní děti a mladíci
zdejší obce u kapličky lipu Svobody za velké účasti lidu
domácího i přespolního. Správce školy Jan Zeman
při tom promluvil o horbě lidu venkovského po bitvě
Bělohorské, o dosazení svobody, a významu lipy Svobody.

Téměř po celou dobu války i po ní převládala
náramná sucha letní což mívalo shoubný vliv na
množství i jakost úrody. Dne 26. června 1918 dostavil se
mráz - 4°C. a též roku 1923 dne 15. června byl mráz tak
silný že brambory na polích zmrzli docela, a to i žito
které právě kvetlo mráz dosti citelně poškodil. Nejlepší
úrodu na polích i lukách v poslední době vykazuje rok 1920.

Katastrofální
sucha:

Na podzim roku 1919 onemocněl dobytek v celé obci
na kulhávku a slištavku, při níž asi 14 kusů dobytka
uhynulo. V roce 1922 - 1923 přišlo k nucenému (né) zabiti opět
několik kusů stížených nemocí měknutí kosti.

Onemocnění
dobytka:

Rok. 1925.

Svěcení zvonu: Věštavosti důstojného pana faráře Johana
a všech farníků byly pořízeny 3 nové zvony
z milodarů farníků, jenž reprezentují obnos
ve výši 10. metr. centů. V neděli dne 22. března 1925.
byly nové zvony za asistence 10. kněží posvěceny a
odevzdány svému účelu. Svěcení vykonal důstojný
pan děkan Antonín Trávníček z Trébíče.

La kmotry a kmotřenky byly následující:
La Petrovice: Pádrnos Josef starosta, a jeho manželka Anna
La Příbyslavice: Kalenová Frant. řezník a jeho manželka Marie
La Radonín: Trávníček Antonín rolník a jeho manželka Anna
Křestní jména zvonů jsou: Svata Maria prosluj a nás!
sv. Anna, a sv. Cyrila a Metoděj.

Stavba silnice:

1923 - 1927

La starostování Josefa Pádrnosa,
a místostarosty Jana Zvěřiny, radních Václava
Dokalka, Jana Jirovského a Jana Limoly byla
postavení spojovací silnice ze vsi směrem k Okruška
Při hořevnatý odpor rolníka Jana Kuthana č. 3.
byla silnice postavená, a odevzdána svému účelu.

Válež kostky:

Při odstraňování hořích muk při stavbě
silnice byla zde nalezena ošet kostka člověka,
nejspíše asi nějakého vojína z dřívějších válek, neb
bylo zároveň nalezeno několik koňských zubů.

Dne 16. července 1925 vyhořel opět Hartův mlýn o půl dvanácté hodiny v noci. Jest to již v tomto mlýně 3. požár v 7 letech. Vlastitel mlýna František Hart byl dne 22. července jako podezřelý ze zločinu zhařství zatčen a vzat do vyšetřovací vazby. Pro nedostatek důkazů byl opět propuštěn.

Hnedle na to dne 4. srpna o 1/2 2 hodiny po půl noci vypukl požár ve stodole Jana Sedláčka č. 26 jenž lehla popelem úplně. Je bylo bez větru byl požár lokalizován přispěním občanů a sboru hasičského v Okříškách.

Od 1. září 1925 byl na zdejší škole jmenován řídícím učitelem František Blásek.

Dne 28. září odešel na rozloučení odpočinek řídící pan učitel Jan Leman, který jako mladý nastoupil na zdejší školu, a působil zde 33. roků.

Byl učitelem přísným, ale také svědomitým. Proto také od svých bývalých žáků byl ctěn a vážen, o čemž mu předali důkaz lásky při odchodu, jak občané, tak i školní mládež. Rozloučiti se přišli s panem řídícím, místní školní rada, členové obecního zastupitelstva a někteří občané, kteří ho pak doprovodili do jeho nového domova.

17
Pořady:

Učitelé:

Ro
GParcelace
velkostatků:

Dne 29 září 1925 byla zemědělská půda od zdejšího velkostatku přidělena státním pozemkovým úřadem do vlastnictví domkářů a bezzemků. Přípravné kroky k parcelování dvorů převzala organizace místní politické strany lidové, v čele jejím osvědčených pracovníků, starosty obce Josefa Pádrnosa a Stanislava Přezmy, kteří neúspěšně pracovali ve prospěch zdejších domkářů. Někteří obdrželi po 6 měřících, ostatní pak po 3 měřících pozemků. Většího přidělu nebylo lze dosáhnouti poněvadž na parcelaci zdejšího dvora byli zájmově uchvázeni o půdu z Nové Vsi, a z Krahulova.

Krupobití:

Dne 25. srpna se sněla nad zdejší obcí bouře spojená s krupobitím. Škoda na polích však žádná způsobená nebyla, neboť obilí bylo již v mandelích. Krupy padaly jen malou chvíli, ale kusy ledu ve velikosti vlašských ořechů. Starší sousedé takových krup dosud nepamätují. Leto letošního roku bylo dosti mokré, podzim však velice suchý, takže nebylo možno ani orati.

Nadstavba

školy:

Za úřadování starosty Josefa Pádrnosa, a místní školní rady: Václava Šokulila, Jana Limoly, Jana Jirovského, Františka Fialy a za součinnosti

obecního zastupitelstva byla provedena nadstavba

školy dvoutrídky nákladem 200.000 Kč.

Slovy: Dvěte-tisíc korun Československých.

Stavbu provedl Robert Škála stavitel v Okříškách,

jenž z obnosu z hora jmenovaného daroval pro
zdejší školu 2.000 Kč. na učební pomůcky.

*Pročtení
školy:*

Za krásného počasí a hojné účasti
domácích i přespolních obyvatel byla naše nová

školní budova dne 12. září 1926 slavnostně vysvěcená

a otevřená. Na prostranství u školy upraveném

přivítal účastníky a hosty, zdejší starosta Josef Tadrnos,

a pak slavnostní proslov měl zdejší rodák diákn. pan

Dr. Ferd. Dokulil ředitel semináře v Brně. Krásnými

slovy nám z nárovnal význam školy v době nynější

v duchu katolickém. Pak předneseny básně od

od zdejších žákyní, Paverkové a Johnalové. Pak

zahrány obě národní hymny: Kde domov můj:

"a Kde Tatrou se blýská." Za asistence diákn. pana

Dr. Ferd. Dokulila a diákn. pana Bohuslava Blažka

faraře z Příbyslavic, vysvětil novou školní budovu

pan konsistorní biskupský rada a děkan Ternoš

Travníček z Příbice. Pak následovala prohlídka

školy a tím slavnost skončena.

Pročeni pomníku:

Oně 17. října za účasti zelejších obyvatelů
byl posvěcen pomník padlým zelejším rodákům
ve světové válce v roku 1914-1918. Pomník
zbudován nákladem 3.900 Kč. by hlásal na věky
že naši drží důmají věčný sen v dálné vizině.

Pláček postavení pomníku se ujal sám starosta

Josef Padnos a první k tomu účelu složil 105 Kč.

Obec Petrovice 387 Kč Kubešová Anna 145 Kč

Prof. Svoboda 600 " Vávka z plesu 300 "

Kalenda Frant. 50 " Zbytek z pohřbu Háškové 106 "

Licala Frant. čís. 14. 40 " Zbytek z lampy 15 "

Hrašek Josef čís. 23. 25 " Rodina Vybíralova čís. 16. 110 "

Spřávná velkostatku 400 " Dokulil Václav čís. 32. 20 "

Rodina Limolova čís. 2. 245 " Jelinkova Boreška čís. 57. 70 "

Kováčková Anna čís. 25. 150 " Rodina Zemanová čís. 9. 250 "

Šila Jakub čís. 55. 100 " Rodina Hučerova čís. 54. 80 "

Zelená Anna čís. 62. 65 " Vybíral Jan čís. 4. 15 "

Rodina Votrák čís. 56. 100 " Zbytek z parcelace 85 "

Kratochvílová Marie čís. 85. 70 " Otčenášek Jan čís. 37. 5 "

Šila František čís. 31. 245 " Chomý Jan čís. 18. 5 "

Kislerova Josefa čís. 65. 65 " Padnos Jan čís. 16. 15 "

Prochý Jan čís. 81. 60 " Padnosová Zofie čís. 58. 10 "

Morák Frant. čís. 34. 105 " Jahnal Frant. čís. 83. 20 "

Zeman Jan čís. 96. 30 " Jahnal Jan čís. 40. 30 "

Vaněk Frant. čís. 47. 85 " Rodina Škálková 45 "

Bládek z divadla 20 " Listky vynesli 200 "

Chomý Antonín Trébič 50 "

Nikdo nepříspěvati a věnu
nikdo němuž tam v děti
opuštění, při vopaci
v den všeh věčným dušiček.

Místní spořitelna města Třebíče
věnovala na lampu ku pomníku padlých
vojínů ve světové válce obnos 150 Kč. Lampa
stála 108 Kč. a zbytek 42 Kč. byl uložen do
Reiffeisenky v Přibyslavicích.

21
Rok 1927.

Dne 24. dubna 1927. byla uspořádána
stromková slavnost panem řídícím učitelem
Bláškem a za podpory obce Petrovic v nově
vysázeném ovocném sadě u Dobrovského mlýna.
Tam předneseny básně od žáků a žákyn obecní
školy v Petrovicích, po nichž promluvil pan řídící
učitel František Blášek, a starosta Josef Padnos,
o významu zahledění ovocných sadů a jejich
významu, jak po stránce hospodářské tak i k okrase obce.

Sázení
ovocného sadu

Na podzim, dne 16. října 1927. byly provedeny Obecní
volby, v nichž bylo zvoleno celí obecní zastupitelé
two strany lidové. Starostem již třetí období zvolen
opět Josef Padnos. Nejstarosta: Dokulil Václav
rolník č. 32. Řadní: František Fiala rolník č. 14.
Límola Jan domkář č. 2. Leopold Novotný domkář č. 5.

Letošního roku byla provedena stavba mostu
přes mlýnský náhon u Dobrovského mlýna ná-
kladem 13.000 Kč. na nějž polovinu přispěla obec a
druhou polovinu hradil mlýnár Karel Dobrovolský.

Stavba
mostu.

Na památku desíletého trvání Republ.

Rok 1928.

Českoslov. vysázela obec pamětní les zvaný na
Oulehli, kdež před tím byl jen sarkslý porost borový.

Požár:

Dne 4. května 1928 vypukl požár v domku
čís. 48. Jana Hrbty v barácích jenž lehl úplně
popelům. Zároveň shořel vedlejší domek čís. 57.
Ant. Jelínka do základu.

Soudní spor:

V červnu roku 1928 postavil rolník
Jan Huthan čís. 33. plot do obce cesty na proti
výjezdu bývalého panského dvora, u svého pole,
takže nemohli sousedé obývající budovy
bývalého dvora k nim přijížděti. Obec jako
správkyne veřejného majetku zastala přípis
Janu Huthanovi by plot do 3 dnů odstranil.
Jelikož on výzvy neposlechnul byla obec nucena
domáhati se svého práva cestou právní. Dne 17. července
dostavila se na místo samé soudní komise
s právními zástupci obou stran, kdež byl vyneseno
následující rozsudek. Janu Huthanovi bylo
naučeno do 3 dnů plot z cesty odstraniti, a zároveň
všechny útraty sporem vznikléhraditi.

Volby:

Na podzim téhož roku dle nového zákona
kde veřejná správa úřadů byla rozdělena na úřady

remské, a okresní byly do těchto provedené
volby dne 2. prosince 1928. V obci naši nejvíce
hlasů obdržela strana lidová, a to do zastupitelstva
okresního 135 hlasů, do zastupitelstva remského 133 hlasů,
a celkového počtu voličů 275.

Význačnější
postavení.

Ze zdejších příslušníků zaujala
význačnější postavení. Anna Dokulilová č. 32
jako učitelka na obecné škole jež nyní působí
ve Stěmčích u Předína.

Letošního roku počínaje začátkem ledna Rok 1929
až nyní do polovice února trvali nepřetržitě tak
kruté mrazy že podobných nepamatují starší
pamětníci přes 50 let. Z různých míst Republiky
byly hlášeny 30° až 33° C. silné mrazy. Takže na
Hornici uhořel tak silný mráz že vlaky
připravené k odjezdu na kolejích přimrzli a
museli být rozehrívány vel koleji. Také na
dopravu činí mrazy značnou poruchu. Vlaky
přijíždějí do své domovské stanice hodinovým
až dvou hodinovým zpožděním.

Dne 4. července 1929 snesla se nad Krupobití:
naši obci a okolí katastrofální bouře s větrnou
smrtí a silným krupobitím. Houp napadlo

tolik že celý zdejší kraj byl přikryt jak v Vánočních sněhem. Úroda na polích byla zničena z jedné čtvrtiny, a následující bouře dne 6 července spojená opět s krupobitím zničila úrodu přes 30%. Větrná smršť pak z vyvracela a polámala staleté stromy v alejích i lesích. Odnesla střechy z domů a také na četných místech byly stavby a stodoly úplně rozmětaný. Dne 25 července se snesla opět nad naši obcí bouře s krupobitím které zničilo úrodu 50% a v některých okolních obcích až 90%. Nejvíce z obilí utrpěl oves a ječmen.

Elektrifikace
obce:

1929

Za úřadování starosty Josefa Padrnosa místostarosty Václava Dokulila, radních Frant. Fialy č. 14, Jana Limoly č. 2, resp. Kovárního 5. a součinnosti obecního zastupitelstva byla provedena elektrifikace zdejší obce nákladem 175.000 Kč a dne 2. srpna zahájen provoz.

Volby:

Dne 27 listopadu 1929 byli konány volby do Václavského shromáždění a senátu při nichž obdržela lidová strana nejvíce hlasů. Z celkového počtu voličů 285 obdrželi lidovci do Václavského shromáždění 132 hlasů, a do senátu 125 hlasů.

Začátkem března 1930 vypukla stávková hnutí v Příbyslavické továrně na papír kam z naší obce chodilo dosti dělníků se svým výdělkem. Stávka však skončila v neprospěch stávkujících čímž mnoho dělníků přišlo o výdělek, neb továrna stávkující propustila.

Stávka:

Oslava
narozenin.

Letosního roku 7 března 1930 byl slavnostní den pro naši Českou Republiku 80 letých narozenin prvního našeho pana presidenta Republiky Československé Dr. Tom. Masaryka.

Ku počtu jeho sešlo se obecní zastupitelstvo k slavnostní schůzi v místní škole na níž byl pan president Masaryk zvolen čestným občanem naší obce. Tak byla zakoupena kniha život pana presidenta a založen Masarykův fond v částce 250 Kč. z něhož úroky plynoucí budou každoročně v den 7 března rozděleny chudým žákům na učební pomůcky. r. 1931.

Na úřadování starosty Josefa Padrnosa kázaní byla z jara vysázena zahrada proti škole vesměs jablonovými stěpy. Jámy vykopali z darů zdejší občané, a stromky rozděl

sadu.

26
 Soudní spor: Jan řídící učitel František Blažek z dětmi.

V době zni roku 1930 postavil opět Jan Kuthan rolník v Petrovicích čis. 33 proti výjezdu z bývalého franského dvora do obecní cesty plotky u svého pole takže znemožnil příjezd do dvora. Přes upozornění obecního zastupitelstva by překážku z cesty odstranil, neposlechl a proto byla obec nucena podat na Jana Kuthana žalobu pro rušení dráhy.

Spor obet prohrál jako před dvěma roky a terras o který se soudil byl soudním rozsudkem letošního roku 1931 definitivně přirknut obci jako její majetek.

Katastrofální sucho: Letošního roku bylo opět v našem kraji velké sucho. Celý květen a červen nepršelo, takže ovsy a ječmeny skoro úplně sprahli, a otav nebylo ani polovic. Žito byla velice poškozená na podzim vel myši jichž bylo velké množství, a následkem špatného přezimování byli velice řídké, a krátké. Hospodáři jsou nuceni prodávati dobytek za velmi nízké ceny, neb ho nemohou vyživiti, neboť neúroda v našem kraji trvá již po 3. léta.

Dne 27. září 1931 volbyvali se v naší
obci volby do obecního zastupitelstva. Celkem
byli podané 3. kandidátky: Českosl. strany lidové,
strany živnostenské, a stran socialistických.

Z celkového počtu 354 voličů, obdržela strana
lidová 200 hlasů, strany socialistické 110 hlasů
a strana živnostenská 20 hlasů. Jelikož se
volilo dle realitvní většiny, bylo zvoleno
celé obecní zastupitelstvo Českosl. strany lidové.

Starostem byl zvolen Václav Dokulil č. 32.
ná městkem Josef Sedláček č. 1.
radní: Karel Dobrovolný mlynář

Jan Tirovský rolník
Leopold Tirovský domkář.

Letošního roku postavila továrna
na papír v Příbyslavicích veškeren provoz
a následkem toho jest nyní v naší obci mnoho
dělnictva bez práce. Byť alespoň trochu
bylo čeleno nezaměstnanosti provádí obec
opravu cest uvnitř obce za přispění
ministerstva sociální péče.

Obecní
volby:

Nové
práce: